

3. Τρίτος λόγος (επικουρικός προβαλλόμενος): Παράλειψη ασκήσεως της διακριτικής ευχέρειας και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας
- Η καθής εξέδωσε την απόφαση περί ανακτήσεως της χορηγηθείσας οικονομικής ενισχύσεως θεωρώντας εσφαλμένως ότι δεσμευόταν από υποχρεωτική σύσταση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως της Απάτης (OLAF). Τούτο συνιστά παράλειψη ασκήσεως διακριτικής ευχέρειας εκ μέρους της καθής, η οποία καθιστά την ανάκτηση παράνομη.
  - Η ανάκτηση ολόκληρου του επιμέρους ποσού των 643 627,27 ευρώ είναι παράνομη επίσης λόγω παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας κατ' άρθρον 5, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ. Η ανάκτηση αυτή υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την εκπλήρωση του σκοπού της προστασίας του προϋπολογισμού και είναι δυσανάλογη προς την προκύπτουσα εξ αυτής επιβάρυνση του προσφεύγοντος, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της επιτυχούς υλοποιήσεως του προγράμματος ανθρωπιστικής βοήθειας.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2017 — Shenzhen Jiayz Photo Industrial κατά EUIPO — Seven (sevenoak)

(Υπόθεση T-339/17)

(2017/C 239/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Κίνα) (εκπρόσωπος: M. de Arpe Tejero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Seven SpA (Leinì, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «SEVENOAK» — Υπ' αριθ. 13 521 125 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 1326/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να κάνει δεκτή την υπ' αριθ. 13 521 125 αίτηση καταχωρίσεως του σήματος της ΕΕ «SEVENOAK» για όλα τα προϊόντα που περιέχονται στην αίτηση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2017 — Japan Airlines κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-340/17)

(2017/C 239/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Japan Airlines Co. Ltd (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis και K. Van Hove, δικηγόροι, και R. Burton, Solicitor)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εξ ολοκλήρου την απόφαση C(2017) 1742 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2017, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές (Υπόθεση ΑΤ.39258 — Αεροπορικές μεταφορές φορτίου), κατά το μέτρο που την αφορά·
- επικουρικώς, να μειώσει κατ' ελάχιστη της πλήρους δικαιοδοσίας του το πρόστιμο που της επιβλήθηκε·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έντεκα λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η Επιτροπή παραβιάζει την αρχή *ne bis in idem* και το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, καθόσον αποδίδει ευθύνες στην προσφεύγουσα για στοιχεία της παραβάσεως για την ευθύνη των οποίων η Επιτροπή απάλλαξε την προσφεύγουσα στην απόφαση του 2010 και, εν πάση περιπτώσει, παραβιάζει την ισχύουσα προθεσμία παραγραφής, διότι επιβάλλει στην προσφεύγουσα πρόστιμο σχετικά με τα στοιχεία αυτά, και δεν απέδειξε την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος να προβεί σε τέτοια διαπίστωση ως προς τα εν λόγω στοιχεία.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι, με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή παραβιάζει την αρχή περί απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον η προσφεύγουσα περιέρχεται σε λιγότερο ευνοϊκή κατάσταση σε σχέση με άλλους αποδέκτες της αποφάσεως του 2010 έναντι των οποίων η εν λόγω απόφαση κατέστη οριστική και δεσμευτική.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η Επιτροπή παραβιάζει τις διατάξεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και την έκταση της αρμοδιότητάς της και προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας, καθόσον καταλογίζει στην προσφεύγουσα ευθύνη για παράβαση λαμβάνουσα χώρα σε δρομολόγια εσωτερικών αερολιμένων του ΕΟΧ και σε δρομολόγια μεταξύ αερολιμένων της ΕΕ και της Ελβετίας σε χρονική περίοδο κατά την οποία η Επιτροπή δεν διέθετε αρμοδιότητα για εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ σε σχέση με αεροπορικές εταιρίες που εκτελούσαν πτήσεις μόνο σε δρομολόγια μεταξύ αερολιμένων του ΕΟΧ και τρίτων χωρών και επομένως η συμπεριφορά της προσφεύγουσας σε σχέση με δρομολόγια μεταξύ αερολιμένων του ΕΟΧ και τρίτων χωρών ήταν νόμιμη.
4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η Επιτροπή παραβιάζει τις διατάξεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, στο μέτρο που διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε ενιαία και διαρκή παράβαση περιλαμβανούσα δρομολόγια τα οποία η προσφεύγουσα δεν πραγματοποιούσε και ούτε είχε δικαίωμα να πραγματοποιεί.
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η Επιτροπή παραβιάζει τις διατάξεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, στο μέτρο που θεωρεί ότι είχε αρμοδιότητα να αποφανθεί σχετικά με υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων επιστροφής σε δρομολόγια μεταξύ ΕΟΧ και τρίτων χωρών, καθόσον οι υπηρεσίες αυτές χρεώνονται σε πελάτες εγκατεστημένους εκτός του ΕΟΧ.
6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η Επιτροπή προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας και παραβιάζει την αρχή περί απαγορεύσεως των διακρίσεων και την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον εφαρμόζει στους διάφορους αερομεταφορείς διαφορετικές απαιτήσεις ως προς την απόδειξη.
7. Ο έβδομος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η Επιτροπή παραβιάζει τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006⁽¹⁾ και την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον περιλαμβάνει στην αξία των πωλήσεων, που αποτελούν τη βάση για τον υπολογισμό του προστίμου, εισοδήματα προερχόμενα από στοιχεία της τιμής σχετικά με τις υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων τα οποία ουδεμία σχέση έχουν με την παράβαση που εκτίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση.
8. Ο όγδοος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η Επιτροπή παραβιάζει τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον περιλαμβάνει στην αξία των πωλήσεων, που αποτελούν τη βάση για τον υπολογισμό του προστίμου, εισοδήματα προερχόμενα από υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων σε δρομολόγια επιστροφής μεταξύ του ΕΟΧ και τρίτων χωρών.
9. Ο ένατος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η Επιτροπή παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον περιόρισε τη μείωση του προστίμου που παρέσχε στην προσφεύγουσα βάσει του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου σε ποσοστό 15 %.

10. Ο δέκατος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η Επιτροπή παραβιάζει την αρχή περί απαγορεύσεως των διακρίσεων και την αρχή της αναλογικότητας και προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα μείωση κατά 10 % του ποσού του προστίμου, λόγω της περιορισμένης συμμετοχής της στην παράβαση, ενώ παρέσχε τη μείωση σε άλλους αποδέκτες της προσβαλλόμενης αποφάσεως και της αποφάσεως του 2010 που βρίσκονται σε κατάσταση αντικειμενικώς όμοια με αυτή της προσφεύγουσας.
11. Ο ενδέκατος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι το Γενικό Δικαστήριο, κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του, πρέπει να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο.

(¹) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α) του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2017 — British Airways κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-341/17)

(2017/C 239/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: British Airways plc (Harmondsworth, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: J. Turner, QC, R. O'Donoghue, Barrister, και A. Lyle-Smythe, Solicitor)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση C(2017) 1742 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2017, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές (Υπόθεση ΑΤ.39258 — Αεροπορικές μεταφορές φορτίου)
- περαιτέρω ή επικουρικώς, να ακυρώσει ή μειώσει, κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του, το πρόστιμο που της επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα και/ή σε παράβαση ουσιώδους τύπου, εκδίδοντας απόφαση περί διαπιστώσεως παραβάσεως η οποία βασίστηκε σε δύο αντιφατικές πραγματικές και νομικές εκτιμήσεις, με συνέπεια να είναι ανακόλουθη, να μη συνάδει προς την αρχή της ασφάλειας του δικαίου και να μπορεί να προκαλέσει σύγχυση στο πλαίσιο της έννομης τάξεως της Ένωσης.
2. Δεύτερον, ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που, με την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως εις βάρος της προσφεύγουσας, έλαβε μέτρο το οποίο προοριζόταν να διορθώσει τα διαπιστωθέντα από το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-48/11 ουσιώδη σφάλματα, τα οποία όμως, αντί να αποκατασταθούν, επιδεινώθηκαν.
3. Τρίτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα και/ή σε παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον δεν αιτιολόγησε επαρκώς την επιβολή του προστίμου στην προσφεύγουσα. Κατά την προσφεύγουσα, η επιβολή προστίμου βασίστηκε σε διαπίστωση παραβάσεων η οποία όχι μόνον δεν περιεχόταν στην προσβαλλόμενη απόφαση, αλλά και αντιφάσκει προς τις διαπιστώσεις που όντως περιέχονται σε αυτήν. Περαιτέρω ή επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την προσέγγιση που ακολούθησε, υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων της.
4. Τέταρτον, ότι η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα να εφαρμόσει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και/ή το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ ως προς τους προσβαλλόμενους περιορισμούς του ανταγωνισμού αναφορικά με την παροχή υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς φορτίων σε δρομολόγια επιστροφής σε αερολιμένες της ΕΕ και του ΕΟΧ. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι τέτοιοι περιορισμοί δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και/ή του άρθρου 53 ΕΟΧ.